

00-071 Warszawa

Strona 1

Strona 2

tymczasowego pobytu na terytorium Państwa Członkowskiego „B”, a nie w związku z długotrwałym pobytem na terytorium Państwa Członkowskiego „B”. Biorąc pod uwagę obowiązujące regulacje w zakresie swobody przepływu osób na terytorium Unii Europejskiej (oraz ukształtowane praktyki migracji zarobkowej), nie wydaje się możliwym ustalenie – za pomocą zaproponowanej definicji terminu „Temporarily present” – charakteru pobytu danej osoby na terytorium danego Państwa Członkowskiego. Należy podkreślić, iż dostawca „Usług udostępniających treści online” nie będzie dysponował dostępem do żadnych dokumentów związanych z pobytem danej osoby na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie, w którym funkcjonuje dany operator. Podmiot ten nie będzie więc w stanie zweryfikować charakteru pobytu swojego abonenta poza Państwem Członkowskim, w którym została zawarta umowa na świadczenie „Usługi udostępniającej treści online”. Wskazać więc należy, iż zaproponowana definicja terminu „Temporarily present” – przez swoją nadmierną ogólnikowość – może doprowadzić do sporów pomiędzy operatorami rzeczonych usług online a dysponentami praw autorskich majątkowych do utworów dostępnych w takich usługach, których przedmiotem będzie kwestia, czy w danym przypadku dostępność danego utworu na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż terytorium wskazane w danej umowie licencyjnej było realizacją obowiązków przewidzianych w rzeczonym rozporządzeniu, czy udostępnieniem utworu osobie na stałe przebywającej na terytorium Państwa Członkowskiego nieobjętego daną umową licencyjną (a więc naruszeniem praw przysługujących podmiotowi praw majątkowych autorskich do danego utworu).

W związku z powyższym pragniemy wskazać na konieczność doprecyzowania proponowanej definicji terminu „Temporarily present” przez wskazanie na okoliczność obiektywną – tj. okres pobytu poza Państwem Członkowskim zwykłego pobytu (tj. poza „*Member State of residence*”) – np.: 3 (trzy) tygodnie. Dla uniknięcia wątpliwości, i uwzględniając zasób informacji będących w posiadaniu operatora „Usługi udostępniającej treści online”, wskazany powyżej okres powinien być liczony od pierwszego skorzystania z „Usługi udostępniającej treści online” poza terytorium Państwa Członkowskiego, w którym konsument stale przebywa. Wskazane powyżej doprecyzowanie definicji terminu „Temporarily present” uznać należy za niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa prawnego europejskich operatorów „Usług udostępniających treści online”.

Strona 4

Biorąc pod uwagę ilość utworów audiowizualnych pochodzących np.: z USA, które są udostępniane w ramach „Usług udostępniających treści online”, należy podkreślić istotność wskazanego powyżej zagadnienia oraz ryzyka prawne, jakie się z nim wiążą (pamiętając też o tym, że koszty postępowań sądowych przed sądami amerykańskimi są na tyle znaczne, że mogą zaważyć na płynności finansowej nawet tych europejskich operatorów „Usług udostępniających treści online”, którzy są uznawani za istotnych „graczy rynkowych”). W tym zakresie możliwe wydają się następujące rozwiązania:

- lub

- wyrażne określenie w Projekcie Rozporządzenia, iż przewidziany w Artykule 3 ust. 1 Projektu Rozporządzenia obowiązek operatora „Usługi udostępniającej treści online” dotyczy jedynie utworów, do których autorskie prawa majątkowe przysługują podmiotowi pochodzącemu z Państwa Członkowskiego (bądź, że nie dotyczy utworów, które są objęte umowami, do których nie znajduje zastosowania Artykuł 5 ust. 1 rzeczonego rozporządzenia).

2. Jak wskazane zostało powyżej, Artykuł 7 Projektu Rozporządzenia przewiduje, iż planowane rozporządzenie będzie stosowane również do umów licencyjnych zawartych przed datą, w której planowane rozporządzenie wejdzie w życie. Należy zauważyć, iż podmioty dysponujące prawami autorskimi do poszczególnych utworów zawarły umowy z operatorami „Usług udostępniających treści online” nie biorąc pod uwagę rozwiązań przewidzianych w Projekcie Rozporządzenia. Tymczasem, zgodnie z jedną z podstawowych zasad prawa autorskiego, wyrażoną np.: w punkcie 17 preambuły Dyrektywy nr 93/83, uzgadniając wysokość wynagrodzenia za nabyte prawa, strony umowy powinny uwzględniać wszystkie aspekty nadania, takie jak faktyczna i potencjalna liczba odbiorców oraz wersja językowa. Tymczasem, aktualnie obowiązujące umowy pomiędzy operatorami „Usług udostępniających treści online” a dysponentami praw autorskich majątkowych do utworów udostępnianych w ramach tychże usług, nie uwzględniają eksploatacji tychże utworów na terytoriach innych Państw Członkowskich niż Państwo Członkowskie objęte daną umową licencyjną. W pewnym zakresie dysponenti praw do utworów zostają więc pozbawieni należnego im wynagrodzenia (a nawet częściowo wyłączeni z przysługujących im uprawnień – na co nie mogli mieć wpływu, gdyż działali w oparciu o przepisy obowiązujące, gdy zawierali umowę licencyjną, a nie jest przyjęte wymagać – nawet od profesjonalisty – aby planując swoje działania gospodarcze brał pod uwagę rozwiązania prawne, które wejdą w życie w przyszłości i których nie mógł znać). Biorąc pod uwagę powyższe wątpliwości, należy zauważyć, iż proponowane rozwiązania wystawiają operatorów „Usług udostępniających treści online” na roszczenia dysponentów praw do utworów udostępnianych w ramach tych usług o zmianę warunków umów zawartych przed wejściem w życie rzonego Rozporządzenia – np.: na podstawie art. 357 (1) kodeksu cywilnego, ze względu na wprowadzenie nadzwyczajnych regulacji prawnych, które grożą dysponentowi praw do utworu rażąca stratą.

Biorąc powyższe pod uwagę, wydaje się wskazanym, aby regulacja Artykułu 7 Projektu Rozporządzenia została uzupełniona o postanowienie wykluczające możliwość występowania ze wskazanymi powyżej roszczeniami. Zauważyć również należy, iż w świetle przedstawionych powyżej okoliczności szczególnego znaczenia nabiera zagadnienia właściwego zdefiniowania w Projekcie Rozporządzenia terminu „Temporarily present”.

III. Umowy z konsumentami

Aczkolwiek w dokumencie „Impact Assessment [...]” dotyczącym Projektu Rozporządzenia wskazanym jest, że wdrożenie rozwiązań przewidzianych w planowanym rozporządzeniu do umów z konsumentami nie powinno wiązać się z trudnościami, to jednakowoż będzie się to wiązać z koniecznością wprowadzenia zmian w treści umowy łączącej operatora „Usługi udostępniającej treści online” z konsumentem. Wprowadzanie takich zmian zazwyczaj łączy się z wątpliwościami konsumentów, czy w takim przypadku mogą skorzystać np.: z prawa do wypowiedzenia zawartej z operatorem „Usługi udostępniającej treści online” na czas określony. Ze względu na istotne znaczenie tej kwestii (niezakłócone zarządzanie relacjami z konsumentami) dla prawidłowego funkcjonowania operatorów „Usług udostępniających treści online”, za wskazane należy uznać doprecyzowanie w Projekcie Rozporządzenia, iż zmiany umowy łączącej operatora „Usługi udostępniającej treści online” z konsumentem, związane z realizowaniem przez operatora obowiązków przewidzianych przez rzeczne rozporządzenie, nie mogą stanowić przyczyny umożliwiającej konsumentowi przedterminowe wypowiedzenie umowy o świadczenie usług (bez ponoszenia jakichkolwiek konsekwencji z tego tytułu).

IV. Obowiązek informacyjny operatora "Usługi udostępniającej treści online"

Zgodnie z Artykułem 3 ust. 3 Projektu Rozporządzenia, operator „Usługi udostępniającej treści online” jest zobowiązany do informowania abonenta o jakości dosyłu („*quality of delivery*”) świadczonej przez niego usługi na terytoriach innych Państw Członkowskich. Rzeczone regulacja budzi daleko posunięte wątpliwości odnośnie możliwości pozyskania przez operatora „Usługi udostępniającej treści online” informacji o jakości przesyłu/jakości korzystania z danej „Usługi

udostępniającej treści online" na terytoriach pozostałych 27 Państw Członkowskich, z uwzględnieniem odmienności wynikających z różnych technologii świadczenia usługi dostępu do internetu (Wi-Fi, LTE, xDSL etc.). Jeżeli operator „Usługi udostępniającej treści online” zebrzałby nawet informacje dotyczące np.: jakości/szybkości przesyłu danych w sieciach szkieletowych poszczególnych Państw Członkowskich, to informacja taka jest zupełnie nieprzydatna konsumentowi (użytkownikowi końcowemu), który – w tym samym Państwie Członkowskim – będzie mógł korzystać z „Usługi udostępniającej treści online” z inną jakością w przypadku korzystania z darmowego dostępu do internetu w lokalu gastronomicznym, a z inną w przypadku korzystania z tzw. szybkiego łącza. Wątpliwość budzi również konieczność „zarzucenia” abonenta informacjami dotyczącymi całej Unii Europejskiej.

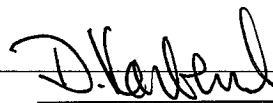
Biorąc powyższe pod uwagę, wskazać należy, iż postanowienie Artykułu 3 ust. 3 Projektu Rozporządzenia powinno zostać doprecyzowane i stanowić, że konsument może zwrócić się do operatora „Usługi udostępniającej treści online” o informację na temat „quality of delivery” w danym Państwie Członkowskim, a operator jest zobowiązany do udostępnienia takich informacji w zakresie, w jakim są powszechnie dostępne.

W przypadku dodatkowych pytań, pozostajemy do Państwa dyspozycji.

Z poważaniem,

Agnieszka Gotlibowska-Horoszczak
Dyrektor Działu Prawnego
Główny Radca Prawny

Dariusz Kazberuk
Dyrektor Prawny ds. Programowych
Radca Prawny

ⁱ „[...] As the change would be for the benefit of consumers (assuming no change to the price of subscription), it could be easily introduced and the only related cost would be the administrative cost of notifying the affected consumers (which is normally done by email or on the website itself). [...]”